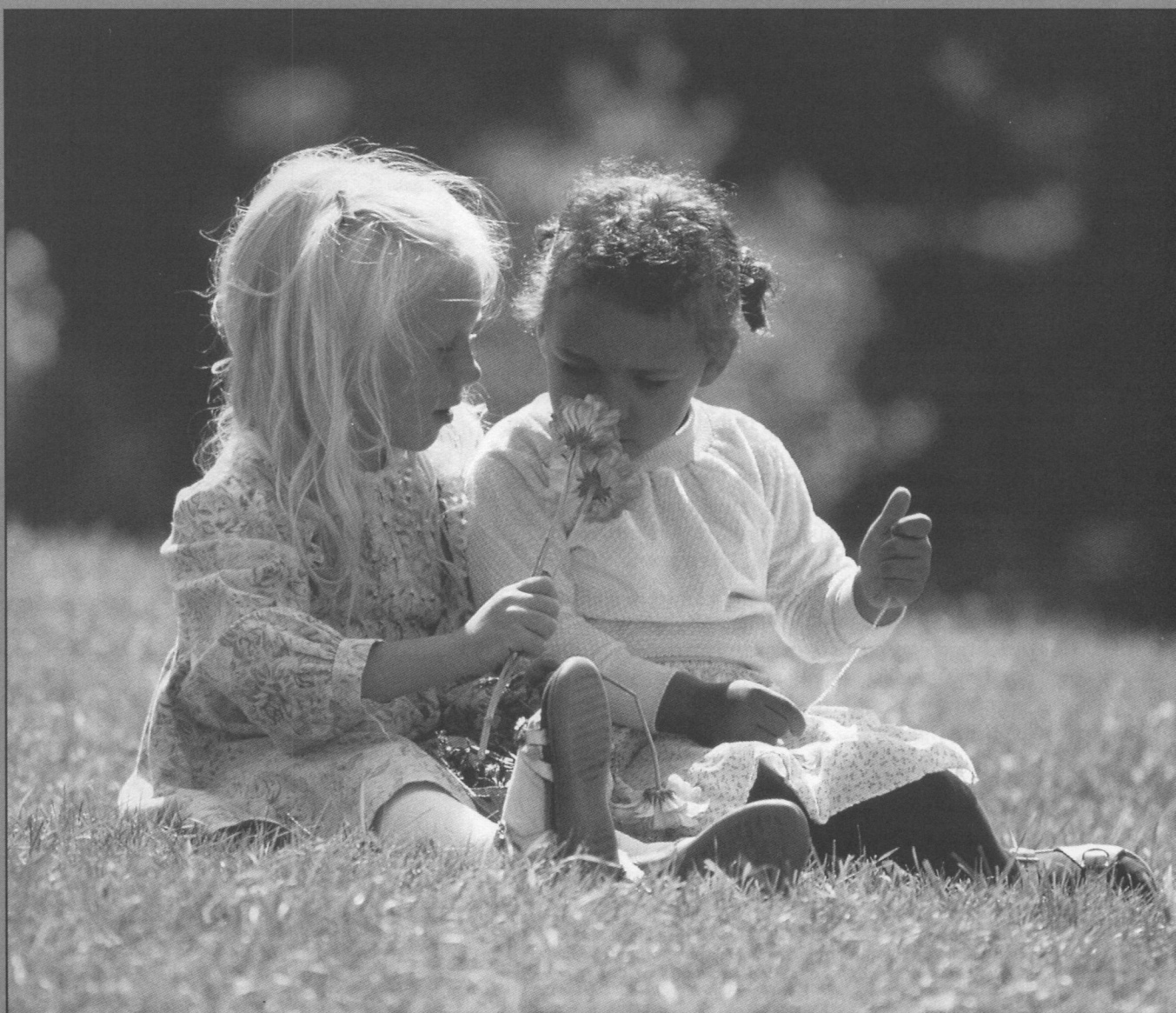

AMBASSADOR COLLEGE

Bijbel- CURSUS

„Indien gij niet wordt als de kinderen . . .”

LES 7

ONZE CURSISTEN SCHRIJVEN

„De lessen zijn werkelijk veelomvattend, diepgaand en zo duidelijk geschreven dat ik een onlesbare dorst heb om meer te weten te komen. ‘Verbazingwekkend’ is het enige woord dat ik kan bedenken op dit moment. Door de zeer belangrijke kennis die u mij hebt geopenbaard is mijn leven sterk veranderd.”

J.S., Indian Trail, North Carolina

„Sinds ik de Bijbelcursus van Ambassador College volg is mijn leven totaal veranderd. Mijn begrip van Gods Woord is helderder dan ooit tevoren.”

A.A., Jacksonville, Florida

„Ik ben blij dat ik u kan schrijven over de Bijbelcursus. Telkens als ik de tijd heb om er echt in te duiken, wil ik er niet meer mee ophouden. Ik kan u gewoon niet zeggen wat de cursus werkelijk voor me betekent. Hij heeft een nieuwe wereld van kennis voor me geopend.”

M.R., Arcadia, Louisiana

„Uw cursus is zeer nuttig voor de individuele onderzoeker die kundige assistentie nodig heeft, ongeacht hoe lang hij de Bijbel al onderzoekt en bestudeert. Voordat ik als worstelende bijbelstudent naar deze gratis cursus werd gevoerd, heb ik gebeden om een zekerder, sneller en inspirerender methode. Deze cursus is daarop het antwoord.”

B.G., Hampton, Virginia

„De Bijbelcursus is voortreffelijk. Het is de prachtigste ervaring van mijn leven. Het is jammer dat ik 71 jaar heb moeten wachten op het voorrecht om werkelijk te genieten van het inzicht dat de Bijbel geeft.”

R.J., Milwaukee, Wisconsin

Hoe uw inschrijving is betaald

Deze cursus wordt u gratis ter beschikking gesteld door de Wereldwijde Kerk van God. Dit wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en offers van de leden van de Kerk en van anderen die het werk van de Kerk willen steunen. Zij die dit wereldomvattende Werk van God vrijwillig willen steunen zijn hartelijk welkom als medewerkers in het verkondigen en publiceren van het evangelie aan alle volken.

AMBASSADOR COLLEGE Bijbel- CURSUS

Les 7

Een internationale cursus voor bijbels begrip gepubliceerd door de Worldwide Church of God (in samenwerking met Ambassador College), Pasadena, Californië, VS. Copyright © 1992 Worldwide Church of God voor de gehele inhoud van deze publikatie. Alle rechten voorbehouden.

Oprichter: Herbert W. Armstrong (1892-1986)

Uitgever: Joseph W. Tkach

Redactie: Greg R. Albrecht, Sheila Graham, Herman L. Hoeh, Ronald D. Kelly, Richard A. Sedlaciak, Norman L. Shoaf

Vormgeving: Bruce Hedges, Bill Wilson, Monte Wolverton

Hoofd distributie: Boyd Leeson

ADRESSEN:

Nederland en België: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Verenigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Australië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Caribisch gebied: P.O. Box 5578, Fort Lauderdale, Florida 33310-5578

Duitsland: Postfach 1129, W-5300 Bonn 1

Engeland: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., WD6 1LU

Filippijnen: P.O. Box 1111, MCPO, 1299 Makati, Metro Manila

Italië: Casella Postale 270, 24100 Bergamo

Nieuw-Zeeland: P.O. Box 2709, Auckland 1

Zuid-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Gelieve ons zo spoedig mogelijk adreswijzigingen door te geven. Sluit a.u.b. uw oude adresstrook bij.

Voorpagina

De kinderen op de omslag illustreeren wat Jezus bedoelde in Mattheüs 18:3. Christus vergeleek de nederige, ontvankelijke houding van kleine kinderen met de berouwvolle houding van hen die eeuwig leven in het Koninkrijk van God zullen ontvangen. Maar helaas heeft iedereen onbewust een zelfgerichte houding aangenomen waardoor de karaktereigenschappen van een kind zijn verdrongen. Hoe is dat in zijn werk gegaan en hoe kan men zich werkelijk bekeren en onder Gods genade komen?

Tom Rosenthal/SuperStock

Wat is ware BEKERING?

Wat betekent zich bekeren? Is bekering slechts een diepe emotie? En is bekering werkelijk nodig voor behoud? De antwoorden op deze zeer belangrijke vragen zijn te vinden in de Bijbel.

Sinds Adam en Eva hebben alle mensen, uitgezonderd Jezus Christus, een levenswijze gevolgd die tegengesteld is aan die van God. Wij hebben allen bijgedragen tot de zonden van deze wereld (Rom. 5:12). Aangezien iedereen zondigt, verdient iedereen de straf voor de zonde, de dood: de definitieve beëindiging van het leven. De apostel Paulus drukte het als volgt uit: „Wat voor vrucht hadt gij toen? Dingen, waarover gij u nu schaamt; immers, het einde daarvan is de dood... Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood” (Rom. 6:21, 23).

God heeft in zijn grote barmhartigheid jegens de mensen echter een weg aangegeven waardoor wij die uiteindelijke straf kunnen ontlopen. Hij wil dat wij ons allen uiteindelijk beroepen op het offer van zijn Zoon, Jezus Christus, ter kwijschelding van onze persoonlijke zonden.

Slechts door één weg worden onze zonden door het bloed van Christus bedekt: de weg van berouw en bekering.

Handelingen 2:38 vat het proces van behoud kort samen. De allereerste woorden van deze uiterst belangrijke tekst zijn: „Bekeert u”. Herinner u ook dat Jezus verklaarde: „Als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen” (Lukas 13:3, 5). Bekering is dus een belangrijk onderdeel van het proces van behoud.

Maar wat is ware bekering in de ogen van God?

Een verandering van richting

„Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden”, droeg Petrus zijn toehoorders in Jeruzalem op (Hand. 3:19).

God zegt dat wij iets moeten doen, voordat Hij het offer van Christus geldigheid geeft ter verge-

ving van onze zonden. Wij moeten aantonen dat wij niet langer de levenswijze wensen voort te zetten die tot de eeuwige dood leidt. Wij doen dat door onze levenswijze te veranderen. Deze verandering is bekering.

Waarvan precies bekeren wij ons?

Van de zonde.

Handelingen die in strijd zijn met Gods wet zijn zonde. Zonde is de schending of overtreding van een of meer van Gods geboden. Let op de bijbelse definitie van zonde: „Ieder die zonde bedrijft overtreedt ook de wet; want de zonde is de wetsovertreding” (1 Joh. 3:4; *Leidse vert.*).

Zich van zonde bekeren betekent dus eenvoudig veranderen. Wij keren ons af van onze egoïstische levenswijze van nemen en gaan over op de levenswijze van geven. Wij laten de zelfzucht achter ons en richten ons op onzelfzuchtigheid. Wij keren ons af van onze eigen weg om Gods weg te volgen.

Wanneer wij onze oprechte wens om te veranderen tonen en God vragen om vergeving voor onze vroegere levenswijze, dan laat Hij het offer van Christus op ons van toepassing zijn. Wij ontvangen dan vergeving en worden bevrijd van de schuld en de straf voor de zonden die wij in het verleden bedreven hebben. Ons hangt niet langer de doodstraf boven het hoofd.

Paulus legde dit als volgt uit: „Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen?” (Hebr. 9:14.)

Onze liefdevolle Schepper is zeer barmhartig.

Laten wij proberen de bijzonderheden van het proces van berouw en bekering te begrijpen.

LES 7

De natuurlijke staat van de mens

Bekering omvat verandering onzerzijds. Maar waarom verandering? En in welk opzicht? Om deze vragen te beantwoorden moeten wij eerst inzicht krijgen in de natuurlijke staat van de mens.

1. Is de onbekeerde mens geneigd God te gehoorzamen? Rom. 8:7-8.

2. Waartoe is het vleselijke of fysiek georiënteerde denken geneigd? Gal. 5:19-21; Rom. 1:28-32; Jak. 4:1-3. Waar komen deze impulsen om te zondigen vandaan? Joh. 8:44; 1 Joh. 3:8; Ef. 2:2-3.

COMMENTAAR: Satan wordt geïdentificeerd als „de god dezer eeuw [wereld of tijdperk]” (2 Kor. 4:4), die alle volken heeft misleid (Openb. 12:9). Hij wordt verder geïdentificeerd als de „overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid” (Ef. 2:2). De geest van Satan komt in de mens tot uiting in neigingen als ijdelheid, zelfzucht, hebzucht, begeerte, wellust, naijver, kritiek, afgunst, wrok, haat, bitterheid en opstandigheid. Deze karaktertrekken vormen wat doorgaans de menselijke natuur wordt genoemd.

3. Wordt zonde omschreven als wetsovertreding of wetteloosheid? 1 Joh. 3:4. Zijn de „werken van het vlees” — van de menselijke natuur — zonde in Gods ogen? Lees nogmaals Galaten 5:19-21.

4. Hoe moeten wij volgens Jezus worden wanneer wij het Koninkrijk van God willen binnengaan? Matth. 18:2-4.

COMMENTAAR: Kleine kinderen vertonen de neigingen van de menselijke natuur minder sterk dan grotere kinderen, tieners en volwassenen.

Helaas begint de zonde al op zeer jonge leeftijd ons denken te beïnvloeden. Geleidelijk aan beginnen wij in verschillende mate blijk te geven van vijandschap en opstandigheid jegens gezag. Wij krijgen een hekel aan gezag. Wij beginnen onderhevig te raken aan onrechtmatige begeerten. Onze gedachten beginnen zich op „ik”, „mij” en „mijn” te richten. Wij koesteren allemaal in meerdere of mindere mate deze verkeerde houding. Daarom inspireerde God Paulus ertoe te schrijven: „Niemand is rechtvaardig, ook niet één” (zie Rom. 3:10-18, 23; vgl. ook Pred. 7:20).

God daarentegen is niet van zichzelf vervuld. Hij is vervuld van onbaatzuchtige liefde. Hij heeft alle mensen lief. In plaats van van hen te nemen wil Hij hun uit zuivere liefde en zorgzaamheid voor de mensheid zegeningen geven. Hij is niet vijandig,

opstandig, wraakzuchtig of haatdragend.

Het is Gods wens dat wij tenslotte een goed inzicht in zijn levenswijze hebben, dat wij onze manier van denken en doen achter ons laten om zijn levenswijze van liefde en barmhartigheid in praktijk te brengen. Dit is waar het bij bekering in wezen om gaat.

Het begon in Eden

Toen God Adam en Eva schiep, maakte Hij hen fysiek volmaakt. Zij werden geschapen naar het beeld van God (Gen. 1:26-27). Alles aan hen was „zeer goed” (vers 31). Zij waren samengesteld uit vlees dat van stof uit de aardbodem was gemaakt (Gen. 2:7; 3:19). En zij hadden een natuurlijke zorg voor zichzelf. God gaf ons deze zorg opdat wij een juiste aandacht voor ons persoonlijk welzijn, ons leven, ons lichaam zouden hebben. Nergens in de Bijbel zegt God dat het verkeerd is zelfrespect te hebben: „Want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het” (Ef. 5:29). Er wordt ons geboden anderen even lief te hebben als onszelf (Matth. 19:19; 22:39; Markus 12:33; Ef. 5:28). Het wordt pas zonde wanneer wij onszelf meer liefhebben dan de noodzakelijke zorg voor onszelf vereist en wanneer die zorg ten koste van anderen gaat.

Toen Adam en Eva werden geschapen, stond hun natuur neutraal tegenover God. Zij waren God niet vijandig gezind. Evenmin bezaten zij een inherente of geprogrammeerde neiging Hem te gehoorzamen. Als pas geschapen waren zij nederig en leergierig, als jonge kinderen (Matth. 18:3-4).

God verschafte Adam en Eva de basiskennis van zijn levenswijze, een levenswijze onder Gods leiding, gebaseerd op de wet van God, een levenswijze van geven en delen. Hij waarschuwde tevens voor de consequenties van het eten van de vrucht van de boom der kennis van goed en kwaad.

Toen verscheen de duivel. Op geraffineerde wijze misleidde hij Eva, zodat zij ging twijfelen aan wat God had gezegd en werd verleid tot het eten van de verboden vrucht. Ook Adam at van de vrucht (Gen. 3:6, 17).

Door de vrucht van de boom der kennis van goed en kwaad te nemen en ervan te eten trokken zij de kennis van goed en kwaad aan zich, eigenden zij zich het recht toe zelf te bepalen wat goed en kwaad is. Door deze handelwijze kwamen zij in opstand tegen Gods gezag en zondigden zij. Zij

waren door Satans opstandige geest en houding beïnvloed.

Zo is de zonde „de wereld binnengekomen” door één mens, Adam (Rom. 5:12). En alle mensen zijn onder de doodstraf gekomen, niet door de zonde van Adam, niet door erfelijkheid, maar doordat „allen [op gelijke wijze] gezondigd hebben” (hetzelfde vers).

Een totale ommekeer

De oorspronkelijke griekse en hebreeuwse woorden die met „zich bekeren” en „bekering” zijn vertaald betekenen *zich omkeren, van richting veranderen*. En dit is precies wat ware bekering is: een totale ommekeer van ongehoorzaamheid aan God naar gehoorzaamheid aan, liefde voor en samenwerking met Hem.

Bekering behelst een volledig besef dat wij hebben gezondigd tegen de Schepper, tegen zijn levenswijze en zijn rechtvaardige wet. Bekering betekent dat wij bereid zijn om met Gods hulp op te houden met zondigen, onze opstandigheid te laten varen en ons met ons gehele hart en verstand aan God te onderwerpen.

Het moment van bekering is het keerpunt in ons leven. Wanneer wij ten slotte tot volledige bekering komen, zijn wij bereid in elk aspect van ons leven Gods wil te laten prevaleren boven onze eigen wil. Bij werkelijke bekering heeft onze zelfzuchtige manier van leven volledig afgedaan. Wij hebben oprecht berouw van onze zonden, en wij zijn gereed en bereid een blijvende verandering te ondergaan. Wij zijn bereid om te keren en de tegengestelde richting in te slaan, m.a.w. Gods weg te volgen.

1. Behoort bekering een ingrijpende en oprecht doorleefde ervaring te zijn? Joël 2:12-13.

COMMENTAAR: God aanvaardt geen „bekering” die louter uiterlijk vertoon is, waarbij geen sprake is van een werkelijk veranderde houding.

2. Baant een oprechte, berouwvolle houding de weg naar een nauwe en tot behoud leidende relatie met God? Ps. 34:19.

3. Is bekering duidelijk op God gericht? Hand. 20:21.

4. Wat zei Job toen hij ten slotte van zijn eigengerechtigheid was ontdaan? Job 42:5-6.

COMMENTAAR: „Nu heeft mijn oog U aanschouwd”, zei Job. Voor het eerst in zijn leven begreep hij werkelijk de macht en majesteit van God. Job beseftte nu hoe klein hij was in vergelijking met de Schepper (hoofdstuk 36 tot en met 41). „Daarom verfoei ik mij, en ik heb berouw in stof en as” (*Statenvert.*).

Sommigen denken dat bekering louter een kwes-

tie is van Gods waarheid (of een deel ervan) „zien” en zo „goed” zijn die te aanvaarden. Dat is geen bekering. Dat is eigengerechtigheid en dus iets om zich van te bekeren.

Ieder van ons moet uiteindelijk zo ver komen zichzelf te zien zoals Job. Wij moeten onszelf gaan zien door de ogen van God. Door Gods Woord te bestuderen beginnen wij te begrijpen dat wij de heerlijkheid of het karakter van God missen (Rom. 3:23) en dat wij zijn vergeving en hulp heel hard nodig hebben. Daarbij moeten wij bovenal inzien dat wij op eigen kracht geen diep gevoel van afschuw voor onze zonden en onze zondige natuur kunnen creëren.

Hoe kan iemand dan tot een dergelijke bekering komen? Hoe kan men overgaan van egocentrische liefde naar liefde voor God? En hoe kan men beginnen liefde voor God en voor de naaste aan de dag te leggen? Deze wens moet komen van God zelf.

5. Wordt iemand door Gods goedheid en barmhartigheid tot bekering geleid? Rom. 2:4. En is God geduldig en liefdevol wanneer Hij iemand tot bekering brengt? Hetzelfde vers.

6. Is het God die bekering geeft? 2 Tim. 2:25. Zie ook Handelingen 11:18.

Onvoorwaardelijke overgave aan God

Bekering betekent eenvoudig het opgeven van onze eigen levenswijze en ons richten op Gods levenswijze. Wanneer wij ons bekeren — ons volledig overgeven aan God — en gedoopt worden, plant God zijn Geest in ons. Die begint dan onze manier van denken en leven te beïnvloeden. De heilige Geest neemt echter niet onze vrije wil weg. Hij zal ons niet dwingen iets wel of niet te doen. Gods Geest zal ons alleen leiden in de richting van Gods waarheid en ons de geestelijke kracht geven Gods wil te doen.

1. Betekent onderwerping aan God tevens dat wij Hem boven alles en iedereen moeten stellen? Matth. 10:37. Is ons eigen leven hierbij inbegrepen? Lukas 14:26.

COMMENTAAR: „Haten” in Lukas 14:26 betekent ‘minder liefhebben in vergelijking met’, zoals Mattheüs 10:37 aantoont.

2. Zei Jezus dat wie zijn oude zondige, zelfzuchtige „ik” verloochent en zijn leven opgeeft of „verliest” terwille van Christus, zal leven? Matth. 10:39; 16:24-25.

COMMENTAAR: Jezus doelde op het geven van ons leven in volkomen gehoorzaamheid en dienstbaarheid aan God. Bekering — overgave aan God — is geen kwestie van opgeven van al het goede.

Bekering is iets positiefs. Het betekent nadrukkelijk niet dat wij het gebruik van of de waardering voor materiële dingen moeten opgeven. God is geïnteresseerd in onze houding tegenover materiële zaken; Hij wil weten of wij eerst, als onze hoogste prioriteit, zijn Koninkrijk en zijn gerechtigheid zoeken (Matth. 6:33).

God wenst dat wij voorspoed hebben en gezond zijn (3 Joh. 2). Hij wil dat wij alleen die dingen opgeven die slecht voor ons zijn, die ons geestelijk en lichamelijk schaden.

3. Is de overgave aan God iets dat wij niet al te zwaar hoeven op te vatten? Of moeten wij eerst „de kosten berekenen” en ten diepste beseffen wat werkelijk vereist is voor overgave aan God? Lukas 14:27-30.

Wij moeten ons richten op Gods wet

1. Hoe kunnen wij van de zonde gereinigd worden, voor God aanvaardbaar worden gemaakt? Rom. 5:8-10. Wat moeten wij doen opdat het offer van Christus op ons van toepassing is? Hand. 3:19.

2. Worden zij van wie de zonden vergeven zijn symbolisch voorgesteld als degenen die hun kleren „wit” hebben laten maken door het reinigende bloed van Christus? Openb. 7:13-14.

3. Zijn schone, witte kleren het symbool van de rechtvaardigheid die God eist van degenen die zijn Koninkrijk binnengaan? Openb. 19:8. Hoe luidt de door God geïnspireerde omschrijving van „rechtvaardigheid”? Betreft deze definitie niet duidelijk het houden van Gods geboden? Ps. 119:172.

4. Wie zijn rechtvaardig bij God: de hoorders of de daders van Gods wet? Rom. 2:13. Maakte Paulus duidelijk dat, ook al geschiedt de onverdiende vergeving van onze zonden door de genade van God op grond van het geloof in het offer van Christus, een christen niettemin Gods wet moet houden? Rom. 3:31. Lees ook heel hoofdstuk 6.

5. Wat zei Jezus tot de rijke jongeling die het eeuwige leven wenste? Matth. 19:16-17. Noemde Christus voldoende geboden op om duidelijk te maken dat Hij inderdaad over de Tien Geboden sprak? Vers 18-19.

6. Is Gods wet als een spiegel die ons onze zonden voorhoudt? Jak. 1:22-25; Rom. 7:7.

COMMENTAAR: De wet van God is een geestelijke spiegel waarin wij kunnen kijken om het geestelijke vuil — de zonde — in onze geest en ons hart te ontdekken. De spiegel is niet verantwoordelijk voor de aanwezigheid van het vuil, of voor de schade die het kan veroorzaken. De functie van de spiegel — de wet — is het vuil te laten zien, zodat men er iets aan kan doen.

7. Is Gods wet goed? Rom. 7:12. Is zij rechtvaardig en heilig? Hetzelfde vers.

COMMENTAAR: Gods wet is de weg naar vrede, geluk en vreugde. Het kwaad waaronder de mens in deze tijd gebukt gaat wordt niet veroorzaakt door de wet, maar door de overtreding ervan.

8. Hoe vatte Jezus Gods wet samen? Matth. 22:36-40. In welk ene woord kan Gods wet en het inachtnemen ervan worden samengevat? Joh. 14:15; 15:10; 2 Joh. 5-6; Rom. 13:8-10.

COMMENTAAR: De hele intentie en het doel van de Tien Geboden zijn liefde, want „God is liefde” (1 Joh. 4:16). Jezus liet zien dat Gods wet fundamenteel twee aspecten heeft. Het eerste toont ons hoe wij God moeten liefhebben, wat de zin van de eerste vier geboden is. Het tweede toont ons hoe wij onze naaste — al onze medemensen — moeten liefhebben. De laatste zes geboden leren ons hoe wij dit moeten doen.

Gods oproep tot bekering

1. Welke boodschap droeg God de profeet Johannes op te verkondigen? Matth. 3:1-8. Let in het bijzonder op vers 2 en vers 8.

2. Wat was de boodschap van Jezus vanaf het begin van zijn prediking? Markus 1:14-15; Matth. 4:17; Lukas 13:1-5. Moesten Christus’ discipelen dezelfde boodschap verkondigen? Matth. 10:7. Zei Jezus dat bekering gepredikt zou worden onder alle volken? Lukas 24:46-47.

3. Wat was de boodschap waartoe God de apostel Petrus inspireerde ten overstaan van de menigten die op de Pinksterdag, toen de heilige Geest werd uitgestort op de discipelen van Christus (Hand. 2:1-4), in Jeruzalem waren verzameld? Hand. 2:37-38. Bleef Petrus bekering prediken? Hand. 3:19.

4. Geeft de Bijbel aan dat er geen uitzonderingen zijn, dat iedereen zonden heeft om zich van te bekeren? 1 Joh. 1:8-10; Rom. 3:23; 5:12; Pred. 7:20.

5. Gebiedt God specifiek alle mensen, waar zij zich ook mogen bevinden, zich te bekeren? Hand. 17:30.

6. Wat stapelt men op als men besluit zich niet te bekeren? Rom. 2:5. Waarvoor waarschuwt Jezus hen die weigeren zich te bekeren? Lukas 13:3, 5.

Vals berouw

De bijbelteksten die wij tot dusverre bestudeerd hebben tonen duidelijk aan dat bekering vereist is om het Koninkrijk van God te beërven. Wij hebben gezien dat bekering niet slechts een kwestie van gevoel of emotie is. Bekering is naast een emotie een geestelijke aangelegenheid.

1. Kan men in feite Christus eren, Hem erkennen als Heer en toch zijn Koninkrijk niet binnengaan? Matth. 7:21. Hoe maken sommigen zichzelf wijs dat zij God eren? Matth. 15:7-9. Wie zullen dan wel Gods Koninkrijk binnengaan? Matth. 7:21, laatste deel.

COMMENTAAR: Let op wat Jezus nog meer heeft gezegd over degenen die Hem denken te eren maar in feite de voorschriften van mensen volgen: „Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn. Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de overlevering der mensen . . . Het gebod Gods stelt gij wel fraai buiten werking om úw overlevering in stand te houden” (Markus 7:7-9).

De mens doet vrijwel alles liever dan zich aan God overgeven. In Christus' tijd stelden sommige mensen hun eigen wetten en tradities in de plaats van Gods wet of als „aanvullingen” erop. In onze tijd verklaren sommige mensen Gods geboden niet en denken dat zij behoud kunnen verkrijgen door een emotionele ervaring.

De menselijke natuur wil rechtvaardig *zijn*, maar zij wenst niet dan ook rechtvaardig te *handelen*. Vaak stelt men de eigen opvatting van rechtvaardigheid boven die van de Bijbel. Indien het de mens „juist schijnt”, wordt het zijn wet.

Een andere manier waarop Satan miljoenen mensen misleidt ten aanzien van bekering en behoud is „boetedoening”. De Bijbel toont duidelijk aan dat geen enkele menselijke inspanning vergeving van zonden kan bewerkstelligen. Ook de offerwetten van het Oude Testament konden geen vergeving en een zuiver geweten teweegbrengen. Het waren slechts typen, zinnebeelden, van het hoogste offer voor onze zonden: Jezus Christus, die later voor de zonden van de mensheid zou sterven (Hebr. 9:9-14; 10:4-10).

Er is eenvoudig geen manier waarop wij zelf onze zonden kunnen goedmaken. Rozenkransen, aflaten, vasten, zelfkastijding of welke methode dan ook wist de schuld van de zonde niet uit. Wij kunnen de straf voor de zonde — de eeuwige dood — niet ontlopen door onszelf voor onze zonden te straffen. Alleen het offer van Christus kan ons voor die straf vrijwaren.

2. Hoe beschreef de apostel Paulus de maatschappij waarin wij tegenwoordig leven? 2 Tim. 3:1-5. Let in het bijzonder op vers 5.

COMMENTAAR: Veel mensen beweren godsdienstig te zijn; zij hebben een „schijn van godsvrucht”. Maar intussen volgen zij, zoals deze verzen duidelijk tonen, de opvattingen en gewoonten die deze wereld juist hebben gemaakt tot wat zij nu is: „de tegenwoordige boze wereld” (Gal. 1:4). Dit is geen

goddelijke bekering. God verlangt een algehele ommekeer van ons.

3. Wat zegt God verder over deze tegenwoordige boze wereld waarin wij allen een rol spelen? 1 Joh. 2:15-17. Wat moeten wij met betrekking tot deze wereld doen? Rom. 12:2.

COMMENTAAR: Wanneer wij ons niet langer conformeren aan de wegen van de wereld, die in strijd zijn met Gods weg, worden wij meer en meer als Christus doordat wij de heilige Geest de kans geven ons denken te vernieuwen.

4. Wat is het resultaat van het soort spijt of droefheid van deze wereld? 2 Kor. 7:10, laatste deel. Wat is het soort droefheid om de zonde, het berouw, dat God accepteert en waartoe leidt het? Vers 9, het eerste deel van vers 10 en vers 11.

COMMENTAAR: Er wordt wel gedacht dat een tijdelijk berouwvol gevoel wegens begane fouten — zonder een werkelijke verandering van levenswijze — voldoende is voor bekering en behoud.

God zegt dat een dergelijke „bekering” volkomen onaanvaardbaar is en slechts tot de dood leidt.

Ware bekering is veel meer dan een tijdelijke, emotionele ervaring. Ware bekering, „de droefheid naar Gods wil”, houdt een volledige en blijvende ommekeer van ons denken en doen in.

De bekering van Mozes

1. Welke houding zoekt God in een mens? Jes. 66:2; Ps. 25:9.

2. Wat voor iemand was Mozes? Num. 12:3. Wat had God, die wist wie Mozes was, voor hem in gedachten op grond van Israëls ongehoorzaamheid? Ex. 32:9-10.

3. Viel Mozes ten prooi aan ijdelheid (zoals de meeste mensen zou zijn overkomen), toen God zei: „u zal Ik tot een groot volk maken”? Wat was zijn reactie? Vers 11-13. Was hij in feite verantwoordelijk voor het feit dat God van gedachten veranderde? Vers 14.

COMMENTAAR: Zachtmoedigheid is geen zwakte, zoals wel ten onrechte wordt gedacht. Zachtmoedigheid is het tegenovergestelde van arrogantie, ijdelheid en zelfzucht. Zachtmoedigheid is de houding van een berouwvol en bekeerd mens. Mozes was zeer zachtmoedig, maar hij was bepaald niet zwak. Mozes was sterk, zowel fysiek als geestelijk. De bekeerde Mozes had meer zorg voor het welzijn van anderen dan voor dat van zichzelf. Zijn leven was op God gericht (Num. 14:11-20).

4. Was Mozes altijd zachtmoedig en nederig geweest? Wat zegt Handelingen 7:22 over Mozes? Dacht Mozes aanvankelijk dat hij op eigen kracht Israël kon bevrijden? Vers 23-25. Wat moest God

doen om hem nederig te maken? Vers 26-30.

COMMENTAAR: Mozes was de hele Egyptische wijsheid onderwezen. Hij maakte deel uit van het hof van de Farao. Hij was de geadopteerde zoon van Farao's dochter (Hand. 7:20-21; Ex. 2:10) en was „mchtig in zijn woorden en werken” (Hand. 7:22). Hij had een groot vertrouwen in zichzelf.

Maar God begon Mozes' hoogmoed te bestrijden. Op het toppunt van zijn trots en roem werd Mozes vernederd. God noodzaakte hem door bijzondere omstandigheden naar de woestijn te vluchten om zijn bekering tot stand te brengen. Veertig jaar lang werd hij daar opgeleid door iemand die de ware God kende (Ex. 2:15-21; hoofdstuk 18).

Toen Mozes zachtmoedig en nederig werd, toonde God hem dat Hij Israël inderdaad kon bevrijden. Hij zou het echter door Gods kracht moeten doen en niet door zijn eigen kracht.

Davids bekering

Koning David is een schoolvoorbeeld van iemand die diep berouw had van zijn zonden. Eén voorbeeld van zijn zonden is heel bekend. David begeerde Bathseba, de vrouw van Uria, een van de officieren van zijn leger. Hij pleegde overspel met haar, met zwangerschap als gevolg. In een poging de verdenking van zich af te wenden trachtte hij het te doen voorkomen dat Uria de vader was (zie 2 Samuël 11). Toen dit mislukte, liet David Uria in de voorhoede van het leger plaatsen. Vervolgens moest hij door het leger in de steek worden gelaten zodat hij werd gedood. Zo werd David in Gods ogen een moordenaar (2 Sam. 12:9).

David kreeg echter diep berouw van deze ernstige zonden en bekende zijn schuld: „Toen sprak David tot Natan: Ik heb tegen de Here gezondigd” (vers 13). Davids oprechte, berouwvolle houding verzoende hem met God. Psalm 51 toont hoe volkomen verslagen David was wegens zijn zonden.

1. Trachtte David zijn zonden te rechtvaardigen of ze goed te praten? Of bekende hij ze openlijk? Ps. 51:3-5.

2. Wat smeekte David God voor hem te doen? Vers 4, 9. Vergelijk dit met Jesaja 1:16-18.

COMMENTAAR: Hysop, een kleine plant of struik, werd gebruikt bij plechtigheden waarbij bloed moest worden gesprenkeld (Lev. 14:4-7; Ex. 12:22) als symbool van de vergeving van zonden. David vroeg God dus om geestelijke reiniging en vergeving.

3. Gaf David toe dat hij zich schuldig had gemaakt aan vele zonden? Ps. 51:11. Gaf hij toe dat zijn hart (houding) tegenover God niet juist was geweest? Vers 12.

4. Deed David bij het erkennen van zijn schuld

een beroep op Gods barmhartigheid? Vers 3.

COMMENTAAR: David bagatelliseerde zijn zonden niet. Hij deed geen poging zich te rechtvaardigen. Hij trachtte evenmin de zonden „weg te redeneren”. Ook wierp hij de schuld niet op anderen.

In plaats daarvan was hij ontzet over wat hij had gedaan en hij smeekte God nederig om genade en vergeving. Hij bekende wat hij had gedaan, wat hij was, en vroeg God hem geestelijk te reinigen.

Dit is de grondhouding die wij behoren te hebben wanneer wij ons van onze zonden bekeren.

David was een van de weinige mensen uit de oudtestamentische tijd aan wie God de heilige Geest schonk (vers 12-13; 1 Sam. 16:13), want Gods Geest was nog niet beschikbaar gesteld (Joh. 7:38-39), behalve aan een klein aantal mensen dat God voor een speciaal doel riep.

Heeft u zich werkelijk bekeerd?

Bent u op het punt aangekomen waarop u het leven in strijd met Gods wet wilt opgeven om u geheel aan God te onderwerpen?

Hebt u het stadium bereikt waarin u uzelf begint te zien zoals u bent — zoals God u ziet?

Hebt u uzelf „afgemeten” naar de Tien Geboden, zoals die in de gehele Bijbel worden uiteengezet, en hebt u ontdekt waar u tekort bent geschoten? Bent u bereid al Gods Geboden in acht te nemen?

Hebt u God gesmeekt om genade en vergeving zoals David? Bent u uw houding, uw gedachten, uw handelingen en uw gewoonten aan het veranderen? Hebt u diep berouw gehad en u afgekeerd van het leven dat achter u ligt?

De apostel Paulus zegt in 2 Korinthe 13:5: „Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf.” Johannes de Doper zei: „Brengt dan vrucht voort, die aan de bekering beantwoordt” (Matth. 3:8).

Hoe kunnen wij onszelf onderzoeken, beproeven? Door ons leven, onze gedachten, woorden en handelingen te vergelijken met wat in het Woord van God staat.

Gods ogen zijn gericht op degenen die een zachtmoedige en berouwvolle instelling hebben, die diep ontzag hebben voor het tweesnijdend zwaard van zijn Woord. God herkent een berouwvolle houding, een gebroken geest, een nederig zoeken naar vergeving en genade. Hij zal allen die zich afkeren van werken en daden die door de Bijbel als zonde worden omschreven eer bewijzen.

Bekering vereist een definitieve verandering van richting. Het is een volledige toewijding aan een koers van waaruit geen terugkeer mogelijk is.

Bent u werkelijk tot bekering gekomen?